

प्रभावित क्षेत्रमा नेपाली संक्रमित हुने चिन्ता

विशेष दिने न काले लागते	मेवा शुल्क
विशुल्क	₹ 60000

१. माला शुल्क : मालासाठी मालासाठी कोटेशन ऑफरवरून निवडली जाणारी माला शुल्क.
 २. माला शुल्क : मालासाठी मालासाठी कोटेशन ऑफरवरून निवडली जाणारी माला शुल्क.
 ३. माला शुल्क : मालासाठी मालासाठी कोटेशन ऑफरवरून निवडली जाणारी माला शुल्क.
 ४. माला शुल्क : मालासाठी मालासाठी कोटेशन ऑफरवरून निवडली जाणारी माला शुल्क.
 ५. माला शुल्क : मालासाठी मालासाठी कोटेशन ऑफरवरून निवडली जाणारी माला शुल्क.
 ६. माला शुल्क : मालासाठी मालासाठी कोटेशन ऑफरवरून निवडली जाणारी माला शुल्क.
 ७. माला शुल्क : मालासाठी मालासाठी कोटेशन ऑफरवरून निवडली जाणारी माला शुल्क.
 ८. माला शुल्क : मालासाठी मालासाठी कोटेशन ऑफरवरून निवडली जाणारी माला शुल्क.
 ९. माला शुल्क : मालासाठी मालासाठी कोटेशन ऑफरवरून निवडली जाणारी माला शुल्क.
 १०. माला शुल्क : मालासाठी मालासाठी कोटेशन ऑफरवरून निवडली जाणारी माला शुल्क.

ces Pvt. Ltd.

कामदारको पद		सुचना विवरण	आवधिकार	अर्ज गर्ने समय	अर्ज गर्ने स्थान	अर्ज गर्ने मिति	अर्ज गर्ने स्थान
1	राम्परी	SR	म न	भुवन श्रेष्ठ	विश्व कर्मचारी	०१	०१
2	गम्भीनी : SPECIALIZED ALUMINIUM AND STEEL COMPANY L.L.C	Dubai	०१	०१	१०००	२८,०००	६ घण्टा ५ दिन
प्रवेशीयता तिथि : २०७२/१०/१४		चलानी नं. : ८९०१	LT.N.०१५१३८७				
कामदारको पद		सुचना विवरण	आवधिकार	अर्ज गर्ने समय	अर्ज गर्ने स्थान	अर्ज गर्ने मिति	अर्ज गर्ने स्थान
1	Mason	25	05	1200	34,800	६ घण्टा ५ दिन	छा
2	Electricians	50	05	1200	34,800		
3	Light Vehicle Driver	15	05	1200	55,100		
4	Cooks	05	05	1200	34,800		
5	Sht. Carpenters	15	05	1200	34,800		
6	Helper/Labour	15	05	800	22,200		
7	Aluminium Fitter	25	10	1200	34,800		
8	HEAVY VEHICLE DRIVER	10	21	1800	60,900		

CMYK

संस्कृत, हडताल र रामनामी हेरिसकेपछि

संस्कृत भाषा र वाङ्मयको यति थोरै ज्ञानको पूँजीको भरमा अक्सल मिषायेल्स संस्कृतको प्रोफेसर मात्र नभई “संस्कृतका मूल ग्रन्थको परिशीलन र नृजातिशास्त्रीय अवलक्षणको संयोजन अपूर्व ढङ्गले गरेको” भनी उनको गाथा गाइएको देखा अब डटेर संस्कृत पढ्नुको कुनै अर्थ छैन, संस्कृतको ग्रन्थ मात्र भए पनि मजाले मजाएर र्खान सकिँदो रहेछ भन्ने भावना संस्कृतार्थ लक्षसिका युवा विद्यार्थीको मनमा आएर संस्कृतविद्या अझ ओझालो लाग्ला भन्ने डर मलाई लाग्छ ।

संस्कृतविद्याको साँटिचकै उन्नति गर्ने हो भने परिचयमा गरिने पढाइमा भएको ऐतिहासिक दृष्टिलेई आत्मसात् गरी परंपरागत ढङ्गले संस्कृतभाषा र शास्त्रको अध्ययन-अध्यापन गर्नुबाहेक अर्को विकल्प छैन । यस विषयमा ३७ वर्ष यतादेखि म लेख्दै आइरहेको छु । तर “ऊर्ध्वबाहुरैरोम्येष न च कश्चित्पुणोति मे” (“महाभारत” १८।१।८९) अर्थात् “हात माथि लगेर न कराइरहेछु, तर कोही पनि मेरो कुरा सुन्दैन” भन्ने जस्तै स्थिति छ । म आफ्नो ढङ्गले कराइरहेछु, दुनियाँ आफ्नो ढङ्गले चलिरहेछ ।

डा. महेशराज पन्त

मुलुखराज नेपाली मसीजीवीहरूलाई ४ बर्गमा अर्थात् ‘सन्धी’, ‘गणक’, ‘नागरक’ र ‘चौपड’मा बाँड्न सकिन्छ, भनी मैले लेखेको पत्र २९ वर्ष भन्दा ज्ञानमयी नेपाली, ‘शुश्रूषाविभाग’ रगत स्थल पुजनसम्बन्धमा ‘मसीशा’, काठमाडौँ, २०१३ मा मेरो ‘किन म यस पुस्तकको प्रकाशक बनें ?’, २३ पृ. । यिनका समय बित्तिबन्दा पनि यहाँको मुलुखराजो मसीजीवीताको प्रकृति उत्पन्न छ, त्यसमा कुनै फरक आएको छैन । यसैले यी ४ वर्गभित्र परेकाहरूका लेख र इन्टरभ्यूले हाम्रो मिडिया छुट्यापछुट्यापरी रङ्गिएका हुन्छन्, यी ४ वर्गवाहेकका मसीजीवीहरूको चर्चा पनि मिडियामा खास आउँदैन ।

मेरो वर्गीकरणअनुसार ‘नागरक’मा निक्कै मसीजीवी पर्दछ । त्यस्ता मसीजीवीमध्येका अभि सुवेदी (वि.सं. २००२) मा जन्माका लेख नेपाली अङ्ग्रेजी दुवै भाषामा यहाँका नामी दैनिकमा आएको आये हुन्छ । कण्ठे ३ हप्ताअगाडि छाँपिएको, उनको ‘संस्कृत, हडताल र रामनामी’ (‘कान्तिपुर’ दैनिक, २०१५/१०/२९, ७ पृ.) भन्ने लेख हेरिसकेपछि मभन्दा उनका कुरामध्ये केही यहाँ लिसिबन्ध गर्छु ।

नेपालीहरू अर्क ‘नेवारविन्द’ भनी कहलाएका, कौटिल्यको परिभाषामा ‘भरी भनि भन्ने, वेलापती प्रोफेसरको निम्त्यामा अभि सुवेदी अहिलेसम्म २ महिनाअगाडि अस्फुटोई विवरविद्यालय पुगेका रहेछन् । त्यसै गरी, मेवाहाइ रंग जातिको विषयमा खास खोज गरेका, भिपना विवरविद्यालयका प्रोफेसरका निम्त्यामा उनी त्यहाँ पनि पुगेका रहेछन् । उनको त्यस लेखमा मुलतः परिचयमा भइरहेको संस्कृतको शोधको प्रस्ताव गरिएको, यूरोपमा संस्कृतको प्रोफेसरमा संस्कृतशास्त्रीको विद्यामा अत्यन्तमा चिन्ता व्यक्त गरिएको रहेछ ।

अभि सुवेदीको त्यो लेख हेर्दा उनले साइँ दश वर्षभन्दा अगाडि लेखेको रफो एउटा लेखको संक्रान्त मलाई भि.सं. २००६ असार १९ गतेको ‘नेपाल’ राष्ट्रिय साप्ताहिक (४० पृ.)मा छापिएको ‘गणतेर बुद्ध, मुहुला शिष्य र नारी’ (अभि सुवेदी, ‘गणतेर र टुडिबन्ध’, प्रकाशक/प्रकाशक, काठमाडौँ, २०१४, १०४-१०८ पृ.)मा प्रामुखीत। भन्ने लेखमा ‘अमेरिकाको विश्वविद्यालय, मेडिसनसँग विवरविद्यालय अझा बर्दीष दक्षिण एशियाली कला पढाउने’ तीनवटा बर्चाबायी नेपाल र एशियाली अनुभवमा केन्द्रमा गरेको प्रवक्तव्यको तारीफ त छ । (अभि सुवेदीले बुद्धक ‘फाल्गुनिको’ जुटोमा जीवन नपराउने परम्परा’ (अनुराज बस्न्याय र ज्ञानपथि नेपाल, ‘नितिसंस्क-सोपान’, ४ संस्करण, २०११) मा गणराज पन्तको ‘नितिसंस्क’ (६ पृ.) सोशियल-मार्क्सवादी एडि अवलोकन गरीको तीसवटा बर्चाबायी (वि.सं. १९९७) मा जन्माको प्रथम अवतारको विषयमा भने एक थप पनि छैन । विषय राख्ने नबेलाइसँदै छापिक भावनामा

बगेर लेखेको धामी पंका मानिसका लेखक नभूना ती २ लेख हुन् भनी भन्दा फरक परेछैन । अभि सुवेदीको त्यो लेख हेरेपछि ३ जनाले जुन दैनिकमा त्यो लेख छापिएको थियो, त्यही दैनिकमा आआफ्नो प्रतिक्रिया जनाए । ती ३ जनामध्ये २ जना त संस्कृतलेखकै हुन् । ती २ जनामध्ये १ जनाले अभि सुवेदीको भनाइको समर्थनमा लेखी पत्रियमा मुलुकमा गई संस्कृतलेखक काम गर्ने अरु २ जना नेपालीको नाउँ पारे ‘पानिप्रसार डुक्लार’, ‘संस्कृतको सम्वत्ता ओही छि समयमा?’ ‘‘, ‘कान्तिपुर’ २०१५/१२/१५, ६ पृ.), अर्कोले चाहिँ बिदेशीले गरेको काम मात्र राम्रो भन्ने लेखकले स्वतन्त्र रूपमा नेपालमा नै बसेर काम गर्ने संस्कृतका एक जना विद्वान्को कुरा लेखी उनको ‘कार्यको पनि ज्ञान नराखेको देखिन्छ’ भनी अभि सुवेदीको आलोचना गरे (सम्मोदकलेन कौण्डिन्यायन, ‘सर्वजनापयोगी संस्कृत शिक्षा’, २०१५/१०/१५, ६ पृ.) ।

‘नेपालले यति धेरै खर्च गरेर संस्कृत विवरविद्यालय बनाउनुको के अर्थ रह्यो ?’ यो विवरविद्यालयले यूरोपीय मुलुकका समाना विद्यागहरूले गरेजस्तो वृत्तरूपमा संस्कृत भाषाजीवनन सम्वत्ता र ज्ञानको खोजी गर्नु, यहाँ ओर्किइ, कला, साहित्य र भाषामा गवेषान हुने काम गर्नुपर्ने हो भनी अभि सुवेदीले लेखेको कुरामा म पुराण सहमत छु । तर विषयवस्तु विवरविद्यालयबाट पनि कुन गतिाको काम भएको छ त ? भने प्रश्न यहीनै उठाउनुपर्नेको छ । यस सानो लेखमा धेरै कुरा त हाल सकिन्न, तर मैले अहिले पढाइएको, ‘पुराणविद्यालय’ एउटा पुस्तकबाट विवरविद्यालयलाई हुने खोजीको तलको भन्नुमा हिउँद पित्त बुझाउनुपर्नेको छ ।

सानतानी देवीदेवताका, काठमाडौँबाह्योका लघुचित्रसंघकी त्यो पुस्तक (साठिकी मैनाली, हिन्दु मिडिएयर पब्लिशर अफ द काउन्टमाइन्ड प्याब्लि, विवरकाल मैनाली, काठमाडौँ, २०१६) त्यहाँ कहिँ नलेखेछा पनि पीएच.डी.को वीतिस्वरको प्रकाशित रूप हो । विषयवस्तु विवरविद्यालयका ३ जना बरिष्ठ प्रोफेसरहरूले त्यस पुस्तकबारे लेखेको प्रस्तावमा प्रस्तावनासमेत गाभिएको, त्यस पुस्तककी कर्त्री अहिले विषयवस्तु विवरविद्यालयको नेपाली इतिहास, संस्कृति तथा पुराण विद्याको अध्यक्ष पदमा प्रस्तावनामा छिन् । त्यो पुस्तक लेखे र त्यसको प्रस्तावना लेख्नु दुवैमा मारुछ भए पनि अङ्ग्रेजीमा लेखिएको त्यस पुस्तकको भाषा मात्र होइन, शैली, विषयप्रधानता र शैलीको प्रामाणीकरण पनि कमीमा घोडेटा बरा उभैरनु भनी त्यो पुस्तक गडेर हेर्नेले नभनी बस्न सकिँदैन ।

अङ्ग्रेजीमा लेखिएको पुस्तकमा अध्यायका उपप्राधिक विनै कसमा देवता वा प्रत्यक्ष नाउँभन्दा हिउँद लेखनुपर्दा नजान्ने लिपिमा, नेपाली भाषामा ‘शक्तिप्रधान’ लिएर, ‘कसमा र विष्णु’ (८६ पृ.), ‘दशवर्णावतार शिव’ (१०२ पृ.) यी उपप्राधिक किन अङ्ग्रेजीमा लेख्न सकिनुपर्ने भन्ने प्रश्न सहजै उठ्छ । विषयमा भन्नेकिन्दा ‘मन्दिर’ भन्ने भाँडा हो भन्ने कुरा सिंगै गर्नु बढी ठुला आश्चर्यका छैन, किनकि नेवारी भइसकेको अत्यन्तम पनि त्यस प्राचीनशोधको प्रयोग भइरहेको न छ । तर त्यस पुस्तकमा ‘मन्दिर’को अर्थ ३ ठाउँमा मात्र अर्क अर्क छ (१२ पृ.) अर्थात् ‘गान्ना राख्ने घर’, ‘जुनसु बस्छ’ (११४ पृ.) अर्थात् ‘गान्ना राख्ने घर’, ‘जुनसु बस्छ’ (११५ पृ.) गरिएको र अर्को एक ठाउँमा भने ‘पद अर्क भर्नुभन्नु माक’

रानीपोखरीको दक्षिण भागमा उत्तर फर्केको, ढुङ्गाको ठूलो हातीमा गाना प्रतापमल्ल र उनका दुइ छोरा चक्रवर्तनमल्ल तथा महीपतेन्द्रमल्लको सालिक ।

अर जुअसु बस्छ’ (११४ पृ.) अर्थात् सिन्दुर हाले भाँडो वा गान्ना राख्ने बडा’ भनी लेखिएको देखा कति हल्ला ढुङ्गले खाम भएको रहेछ भनी मानिन्छ नपर्छ । यी त उदाहरण मात्र हुन् । त्यस्ता गल्लीको विषयमा लेख्ने जाने हो भने ‘राजधानी’ दैनिकको यो पृष्ठ पनि अप्ठुन हुन्छ ।

अस्फुटोईमा प्रोफेसरको पदमा नियुक्त हुन लागेका नेपाली संस्कृत विद्याक आधार (वि.सं. २०१६) मा जन्मले हिउँदलाई विवरविद्यालयको एक्सेल माइकसेल र अरु संस्कृत विद्वान्का संस्कृत प्रोजेक्टहरूको सुनाए । भनी अभि सुवेदीले त्यस लेखमा लेखेका छन् । ती प्रोजेक्ट भनेको मैले कुकुरमा अक्सल मिषायेल्स (वि.सं. २००६) मा जन्म/समेतको नायकत्वमा चलेको विवरको सर्मममा एशिया र यूरोप’ र उनले मात्र हाँकेको ‘आधुनिक कालखण्डको नेपालका धर्म र कानूनको इतिहाससंबन्धी कागजात’ हुन् । वि.सं. २०१२ देखि उनले हाइड्रोजन विवरविद्यालयबाट ‘एपुनो-इन्डोलेज’ नाउले ग्रन्थमात्रा चलाएका छन् । त्यस ग्रन्थमात्राअन्तर्गत १ दर्जन पुस्तक प्रकाशित भइसकेको मलाई थाहा छ । ‘टेम्पटचुल्ल’ र ‘दृष्ट अर्थात् मूल प्रश्नहरूको परिशीलन र नृजातिशास्त्रीय अवलोकनको संयोजन अपूर्व ढङ्गले गरी अवलोकनको नयाँ युगको स्थापना गरेको’ र ‘अवलोकनमा विशिष्ट उपलब्धिको मूल रूप, साविकीयका लेख ओझाला अवलोकन व्यति’ भन्ने हाइलिको पारितोषिक उनलाई

यही राखेको भइरही १८ गते दिइएको थियो ।

मलाई थाहा भएकामा अक्सल मिषायेल्सका कृति वि.सं. २०१३ देखि छापिन थालेका हुन् । संस्कृतभाषामा र संस्कृतवाक्यको कुनै शाखामा पनि उनको अधिकार नहुँदा संस्कृतविद्याको र नृजातिशास्त्रको संयोजन गरी लेखिएको भनी दावी गरीएका कृतिगतगत उनका सबैसँगै कृतिमा अर्थात् मेहाउतन गाछे छैन । १३ वर्ष यतादेखि त्यस्ता अर्थात्किने निराकरण प्रयोग आउँदा म गर्दै आइरहेको छु (‘अनु अनिरुद्ध’, ‘अवदा’ २ संस्करण, वि.सं. २००९, १५३-१५६ पृ.); ‘संसारदेवीको प्रतिमास्थानमा गरी राखिएको ताम्रपत्र’, ‘पूर्णिमा’ १९२ पृ. २०१६, ४८-४९ पृ.; ‘युरोपियन संस्कृत’, ‘राजधानी’, २०१९/०१/१५, ७ पृ.; ‘जर्मनीमा संस्कृत’, ‘राजधानी’, २०१०/०८/१५, ७ पृ.) । ४ महिना अगाडि मात्र लेखिएको भएको, उनले गरेको भाषावादीको संवाद र उल्यामा फेला भए गल्लीको विषयमा यही ‘राजधानी’ दैनिकमा लागेजस्तो मैले लेखेको हुँ (‘नेपालिकम्प्यूटरवादीको योही देवी’, २०१०/१५/१५, ६ पृ.) ।

अक्सल मिषायेल्सले आइसुईडप्रमाणसंबन्धी शोधकर्ताको रूपमा उल्याउत खोजे पनि उनलाई ‘चौरख’ सँगै सन्ध ‘पुर्को’को अर्थ नजानेको कुरा उनको लेखाइबाट छुट्टि हुन्छ । कुरा के भएताउता प्रमाणको हेक्का नराखी उदाहरणी लाट्यादीमा मात्र लेखिएको ‘भाषाशास्त्रीको तलको बास्कोको भर पर्दा हुन गएको हो—

‘प्रताप मल्ल राजाको रानीले आफ्नो काछ खसलेर युक्त भयाका पुत्र मन्त्री बढे गीका मान्छा र राजाले रानीलाई कुम्हार सम्मलाई राजाको खोटा भाबिसत पुग्नेको उद्धार निमित्त इन्का नाउले गरी

इन् १९७-नेनुटचुरड नेपा’’, फ्रान्स स्टाइजर फेरलाग, स्टुटगार्ट, ई.सं. १९९४) मा अक्सल मिषायेल्स, ‘केमस शाउन्सेलेवर’ र ‘गोविन्द टाउडको’ (‘सिन्दुर’, २९ पृ.) भनी लेखेको देखा ‘शिवर’लाई महाकम्पारिदेवी गरी नाउँके अर्थ भए हो भनी बन्नेको देखिएको छ ।

अक्सल मिषायेल्सको हिन्दु धर्मसंबन्धी पुस्तक जर्मन ‘देर हिन्दुइस्मसु’ सोपिएले उन् गेनेबुला’, फेरलाग से. हा., म्युनिख, ई.सं. १९९८) अङ्ग्रेजी (वाल्सरा हास्यमञ्चरा अन्रित हिन्दुइस्म पास्ट’ यान्द ‘फ्रेन्ट’, फिन्स्टन युनिभर्सिटी प्रेस, फिन्स्टन, ई.सं. २००४) दुवै भाषामा प्रकाशित छन् । त्यस पुस्तकमा ‘बर्गीकरण’मा उनले गरेको संस्कृतवाक्यको बर्गीकरण पनि गरेको छ (जर्मन संस्करण, ७२-७३ पृ. र अङ्ग्रेजी संस्करण, ४२-४३ पृ.) । त्यो हेर्दा, संस्कृतवाक्यको बर्गीकरणमा उनी बिहडम इटिले मात्र पनि विकल भएको छल्लोइन्छ । कहीँ गद्य र कहीँ पद्यमा लेखिएको ‘चम्पू’को अर्थ त्यस बर्गीकरणमा ‘रामान’ (जर्मन संस्करण, ७३ पृ.) वा ‘नमअर’ (अङ्ग्रेजी संस्करण, ४४ पृ.) अर्थात् ‘उपन्यास’ भनी लेखेको त अहिलेको परिभाषाअनुसार भनिने होइन । तर ‘चम्पू’कै छँडामा गद्यमा मात्र कयासले लेखिने ‘आख्यायिका’ र ‘कथा’ले त्यस बर्गीकरणमा कहीँ ठाउँ पाएको छैन । यो त एउटा टुटान्त मात्र हो, त्यस्ता कमीसम्बन्धी त्यस बर्गीकरणमा मात्र होइन, त्यस पुस्तकमा अल्ल पनि पाइन्छन् ।

अक्सल मिषायेल्सको ‘चलिरहेको’ ‘आधुनिक कालखण्डको नेपालका धर्म र कानूनको इतिहाससंबन्धी कागजात’ भने प्रोजेक्टअन्तर्गत तयार भएको एउटा लेख पोहर मात्र राष्ट्रिय अभिलेखालयको पत्रिका ‘अभिलेख’मा छापिएको छ (माथिक बर्चाबायी, राजन खतिवडा र अक्सल मिषायेल्स, ‘१९७-२०१५ नेनुटचुरड इडकम्प्युटर अन् एल्फुकरन्सु फ्रम द म्याशिनमन आरकाइज्म अफ नेपा’), अभिलेख, ३२ पृ. १९८-१०४ पृ.) । त्यस प्रोजेक्टबाट भएका अरु काम मैले नदेखेकोले त्यस लेखलाई प्रोजेक्टमा भइरहेको कामको नमूनाको रूपमा मैले लिएको छु ।

‘रानीपोखरी’को दक्षिण भागमा उत्तर फर्केको, ढुङ्गाको ठूलो हाती छ । यो हातीमा चढेका तीनवटा मानिसका सालिक छन् । ती सालिक प्रतापमल्ल र उनका दुइ छोरा चक्रवर्तनमल्ल तथा महीपतेन्द्रमल्लका हुन् भन्ने कुरा यही अभिलेखालय बुकिन्छ भन्ने लेखी यही हातीमा कृषिएको अभिलेख हातीले ४४ बर्चाबायी छापेका थियो (तीतमबन्ध बर्चाबायी र मेवाहाइ पन्त, ‘अभिलेख सङ्ग्रह’ ३ भाग, २०१६, २६ पृ.) । तर ‘अभिलेख’ पत्रिकामा छापिएको, माथि चित्रित लेखमा दिइ इडज अथ प्रताप मल्ल यान्द हिम बाइर, राइडइड पान एल्फुकरन्सु याद राणी पोखरी’ (९६ पृ. २ डिप्युपी) अर्थात् ‘प्रताप मल्ल र उनकी पत्नीले हाती चढिरहेको रानीपोखरीको मुर्ति’ भनी लेखेको देखा त्यस प्रोजेक्टको तह थाहा हुन्छ । त्यो गल्ली तालाक प्रमाणको हेक्का नराखी उदाहरणी लाट्यादीमा मात्र लेखिएको ‘भाषाशास्त्रीको तलको बास्कोको भर पर्दा हुन गएको हो—

‘प्रताप मल्ल राजाको रानीले आफ्नो काछ खसलेर युक्त भयाका पुत्र मन्त्री बढे गीका मान्छा र राजाले रानीलाई कुम्हार सम्मलाई राजाको खोटा भाबिसत पुग्नेको उद्धार निमित्त इन्का नाउले गरी

इहे उन खच गरी खयाकाले तलाउ बनाई मयेमा देवालय बनाई स्वेतदेवता स्थापित गरी नागरिकी लेख सँगुर्ने तीवृक जल त्यसै तलाउ भराइएका । राजारानी देवीका ढुङ्गाका मुर्ति बनाई यो लेखकले पछिपछि ढुङ्गाको हातीमा खनन केटरमा गरी स्थापना गय्यो, यो रानीपोखरी भनी नाम प्रख्यात भएयो ।’ (माथिक बर्चाबायी र अक्सल मिषायेल्स संपादक, ‘नेपालिकम्प्यूटरवादी’, मूल खण्ड, हिमाल किताब, काठमाडौँ, ई.सं. २०१५, २३-२४ पृ.)

हुँदा, ‘जबहाइरा’ र ‘वि.सं. १९०४-१९३२, शासनकाल वि.सं. १९०३-१९३३) ३ महाराज भएपछि उनले आफ्नो बरा राजपुताना उपत्यकाको राणाकाको सत्ता हो भन्ने दावी गरी आफ्नैलाई रणपुत भन्न थाले । यसैले यी ३ महाराज राजाको ३ बाहेकका अरु राजाहरूको प्रशस्तिमा आफ्नो बरालाई राजाको खानदान सिङ गर्नु राजकुमारका छोराका छोरा भन्ने अर्थमा राजकुमारकुमारत्व भन्ने पर जोडिइ थाल्यो । तर ‘अभिलेख’ पत्रिकामा छापिएको त्यस लेखमा राजकुमारकुमारत्वको अर्थ ‘अनु अफ द मिन्स’ (१०४ पृ.) अर्थात् ‘राजकुमारका छोरा’ भन्ने मात्र गरिएको छ । यसकारण ‘राजकुमार’ र ‘आत्मको वीरमा आएको ‘कुमार’ पदको अर्थ छोडिएको छ भनी भनिहाल्नु पर्छ ।

श्री ४ हर्कको पश्चातमा भएको गिरिजचक्रचक्राङ्गमाथि को उल्या ‘केन्द्र जुनसु अफ द मल्टिटुटयु अफ द डेड, माउन्टेन’ (१९ पृ.) अर्थात् ‘ठूला पाइडहरूको समूहको चुटुआम’ भनी ‘अभिलेख’मा छापिएको त्यस लेखमा ‘गिरिको’ हो । वास्तवमा त्यसको उल्या अङ्ग्रेजीमा अफ माउन्टेन ‘किङ्गड’ हुन्छ । यसै हातीले त्यस समस्तपदको अर्थ छोडिएको पनि २६ वा भइसकेको (महेशराज पन्त र फिलिप पत्र, पीअर, ‘यार्डमिनस्ट्रुटिड इडकम्प्युटर अफ द शाह विन्यागिड कन्सन्सिड मुस्ताइ यान्द इटसु परिफअर’, फाउण्डा विस्सेसिस्काफ्लेफेलाग, वेन, ई.सं. १९८६, २१ पृ.) । त्यो उल्या मात्र हेर्नेको भए पनि यस्तो भइ गल्ती हुने विचार । श्री ४ हर्कले प्रशस्तिमा आउने ‘नगरनाट्ययोगिदेवी’को उल्या ‘लई अमइ द सर्वाइडकपुट एस्टेट’ (९६ पृ.) अर्थात् ‘प्रतापहरूको वीरमा मालिक इत्यर्थ’ भनी त्यहाँ गरिएको पनि त्यस्तिकै गलत छ ।

संस्कृत भाषा र वाङ्मयको यति थोरै ज्ञानको पूँजीको भरमा अक्सल मिषायेल्स संस्कृतको प्रोफेसर मात्र नभई ‘संस्कृतका मूल ग्रन्थको परिशीलन र नृजातिशास्त्रीय अवलोकनको संयोजन अपूर्व ढङ्गले गरेको’ भनी उनको गाथा गाइएको देखा अब डटेर संस्कृत पढ्नुको कुनै अर्थ छैन, संस्कृतको गान्ध मात्र भए पनि मजाले मजाएर र्खान सकिँदो रहेछ भन्ने भावना संस्कृतार्थ लक्षसिका युवा विद्यार्थीको मनमा आएर संस्कृतविद्या अझ ओझालो लाग्ला भन्ने डर मलाई लाग्छ ।

संस्कृतविद्याको साँटिचकै उन्नति गर्ने हो भने परिचयमा गरिने पढाइमा भएको ऐतिहासिक दृष्टिलेई आत्मसात् गरी परंपरागत ढङ्गले संस्कृतभाषा र शास्त्रको अध्ययन-अध्यापन गर्नुबाहेक अर्को विकल्प छैन । यस विषयमा ३७ वर्ष यतादेखि म लेख्दै आइरहेको छु । तर ‘ऊर्ध्वबाहुरैरोम्येष न च कश्चित्पुणोति मे’ (“महाभारत” १८।१।८९) अर्थात् “हात माथि लगेर न कराइरहेछु, तर कोही पनि मेरो कुरा सुन्दैन” भन्ने जस्तै स्थिति छ । म आफ्नो ढङ्गले कराइरहेछु, दुनियाँ आफ्नो ढङ्गले चलिरहेछ ।

विषय सामग्री

सुगम भएर पनि अशिक्षा, गरीबी र अभावले ग्रस्त जिल्लामध्ये पर्छ, पुर्वी तराईको सिन्धु । शिवनन्दनले बालापनमै बर्को अभाव र गरीबीको मार खेपे । बेरोपेालीबाट हो आम्दानीले घरको गुञ्जारा चल्न मुस्किल थियो । ठूलो ढुङ्गाले सात मा छेला हल्केइरहेका शिवनन्दनका आमाबाबुको अवस्थामा छोराहरूलाई विद्यालय पठाउनु भनेर थिपेन । शिवनन्दन पढ्न चाहन्थे । उनको पढ्ने इच्छा यति बलियो थियो, त्यसका सामु निराशिको पनि केही जोर चलेन । शिवनन्दन पढ्न चाहन्थे । उनको पढ्ने इच्छा यति बलियो थियो, त्यसका सामु निराशिको पनि केही जोर चलेन । शिवनन्दन पढ्न चाहन्थे । उनको पढ्ने इच्छा यति बलियो थियो, त्यसका सामु निराशिको पनि केही जोर चलेन ।

शिवनन्दन ठूलो जाल चारिनेन । उनी ११ कक्षामा पढिरहेका अझ नौचने उनका बुवालाई ७ कक्षामस पढेका र गाउँमा डेक्कर राजनीति गर्दै आएका काकाले अक्षरमा उनीको ‘नितिसंस्क’ (६ पृ.) सोशियल-मार्क्सवादी एडि अवलोकन गरीको तीसवटा बर्चाबायी (वि.सं. १९९७) मा जन्माको प्रथम अवतारको विषयमा भने एक थप पनि छैन । विषय राख्ने नबेलाइसँदै छापिक भावनामा

अर्कैलाई बेचिपारे ।

यसले गर्दा दाजुभाइको सम्बन्ध विच्छेदित घर बाएर बसेको १४ बुर जग्गाबाट पनि काकाले उठ्नसक्न लगाए । कारण, त्यो जग्गामेमेत उनले आफ्नै नाममा गरिसकेका थिए, शिवनन्दनका निरक्षर बुवालाई ल्याएन लगाए । शिवनन्दनका बुवाले निक्कै दुःख गरी अर्क ठाउँमा घर बनाए । किनारो शिवनन्दनको मनमा यो पीडा गडेर बस्यो । शिवनन्दन भन्छन्, ‘मैले त्यहीवेला यस्ता अन्यायबिषय तलून बस्नु भन्नु भने अटोटे गरे ।’

शिवनन्दनको अटोटे र घरको अवस्था मैले थाहािनथ्यो । रूखले विद्यापीलाई टुटुसम्म पढाएर खर्च जुटाउँदै उनले व्यवस्थापनमा स्नातक उत्तीर्ण गरे । बर्किल बन्ने सपना पछ्याउँदै शिवनन्दन कानून पढ्न काठमाडौँ आए । टुटुसम्म पढाएर एलएलबी पढे । अधिवक्ताको प्रमाणपत्र (लाइसेन्स) लिएर । बकालत अन्यास गर्ने अवसर नपाएपछि गुञ्जाराका लागि विद्यालयमा पढाउन थाले । एलएलबी सकेपछि बकालत सुरु गर्ने कनैबाट सहयोग नपाउँदा उनी विरगितन थालिसकेका थिए । शिवनन्दनको जीवनमा दोस्रोपल्ट सुख र संयोग जुग्यो । जतिवेला उनी कानून व्यवसायमा लागे अक्षर खोज्दै थिए, त्यहीवेला थुलुपट्टीको कानुनी

शासन तथा मानव अधिकार संरक्षण प्रणाली सवलीकरण कार्यक्रमको सहयोगमा नेपाल बार एसोसिएसनले नवबर्धेको कानून व्यवसायीका लागि अन्यायबर्कित (इन्टरनिंग) कार्यक्रम सञ्चालन गर्दै दियो । शिवनन्दनले त्यसमा आवेदन दिए र छनोट भए । ६ महिनामा कानून क्षेत्रका विरगार र अग्रजहरूबाट सिक्नेको शैलीअनिके ज्ञान, पैसापत्र अनुभव र प्रयोगात्मक अवसरले उनलाई कानून व्यवसायमा लाग्नने आत्मबलबढा दियो । शिवनन्दन भन्छन्, ‘इन्टरनिंगको अवसर नपाएको भए यो पैसामा लाग्न सक्ने थिइन ।’

शिवनन्दन अहिले बकालतमा अक्षर थालेका छन् । बढीजस्तो कम्पनी कानून र बाणिज्य कानूनसम्बन्धी मुद्दा हेर्ने गरेका उनको उलाहा दिनुर्ने बढ्दो छ । साम्यसमा समेत पढाइरहेका उनी अक्षर क्षेत्रमा नजाने र बकालतमै जन्मे यो जना सुनाउँछन् । इन्टरनिंगमा छापिएका २० जनामध्ये मेध्येको कौताबाट छानिने एक्लो कानून व्यवसायमा लाग्नने पछाइत पारिर्को मेध्येसी समुदायका लागि यही क्षेत्रबाट योगदान दिन सक्दो प्रयास गर्ने बराउटिछ । आर्थिक जोडो हुन सक्ने भने आफ्नै ल फर्को खोलेर कानून व्यवसाय अधि बढाउने उनको योजना छ । शिवनन्दन भन्छन्, ‘यो आट मलाई इन्टरनिंगले दियो ।’

9841582762, 9818898298

साहस स्की च्याम्पियन

राजधानी समाचारदाता काठमाडौं

साहसराज श्रेष्ठ र फुजु लामाले प्रथम राईटिङ स्की च्याम्पियनशिपको उपाधि जितेका छन् । रम्बाको लाइटाइसिङ क्यान्जिड भ्यालीमा सञ्चालन भएको अल्याइन

स्कीमा पुरलतर्फ साहस र महिलातर्फ फुजु च्याम्पियन बनेका हुन् । नेपाल स्की संघको आयोजना तथा मनकामना केवलकारको मुख्य प्रायोजनमा सञ्चालन भएको प्रतिযোগिताको अल्याइन स्कीको पुरलतर्फ नाम्चेका छिदिङ शेर्पा दोस्रो तथा फर्गिडका रवि बस्तीले तेस्रो

भाएका थिए । त्यस्तै, महिलातर्फ फर्गिडकी अनिया कर्माचार्य दोस्रो तथा कनकी संगीला लामाले तेस्रो भए । पर्वटनमानी आनन्द पोखरेल, राईपु खेल्कट पर्वतपुका सदस्य-सचिव केशवकावर बिष्ट, नेपाल ओलम्पिक कमिटीका

अध्यक्ष एवं नेपाल स्की संघका अध्यक्ष जीवनरामश्रेष्ठसमेतले खेलाडीलाई शुक्रवार पुस्कृत गरेका थिए । समान सहारोहमा मन्त्री पोखरेलले खेलकुद र पर्वटन एकजोडका परिपूरक भएकाले सँगसँगै अगाडि बढाउन सकिने धारणा व्यक्त गरेका थिए ।

टर्निङ प्वाइन्ट हुन सक्छ आयरल्यान्ड

प्रकाश कंडेल काठमाडौं

विश्वकपको आफ्नो पहिलो खेलमा उत्कृष्ट सम्भावना देखाएको नेपाली यु-१९ क्रिकेट टिमका लागि शनिवार आयरल्यान्डविरुद्धको खेलले अघिल्लो चरणको सम्भावना स्पष्ट पारेछ । भारतसँगको अन्तिम खेलअगावै अघिल्लो चरण प्रवेश गर्ने ध्याउनुमा रहेको नेपालले बलियो एसोसिएटेड आयरल्यान्डविरुद्धको खेल नेपालका लागि टर्निङ प्वाइन्ट हुनेछ ।

ट २० बरिचताप १९८० न्युजिल्यान्डलाई पराजित गरेर आत्माविश्रवासी बनेको नेपालका लागि आयरल्यान्ड पनि बलियो प्रतिद्वन्द्वी हो । आयरल्यान्ड आफ्नो पहिलो खेलमा भारतसँग फराकिलो अन्तरले पराजित भयो ।

यद्यपि, उसले नेपालविरुद्ध स्वाभाविक रूपमा सुझिने प्रयास गर्नेछ । विश्वकप छनोटका बेला आयरल्यान्डलाई हराएको नेपाल सो नै नतिजा दोहोर्‍याउने ध्याउनुमा मैदानमा उत्रिनेछ ।

फर्नु, ल्वाहस्थित खान साहेब ओमान अली रणशाला हुने बिडुलतामा नेपाल अघिल्लो चरणसहित पुग्नेछ । जसको फैसला खेलको अन्त्यसँगै हुने सावधान निर्दिष्ट छ । यसअघि सन् २००७ मा पहिलो पटक यु-१९ विश्वकपमा सहभागी हुँदा नेपाल दोस्रो चरण पुगेको थियो । त्यसपछिका छहिल्ला १६ वर्ष नेपाली युवा टिमले सम्मनलायक प्रदर्शन गरेको छ ।

यु-१९ विश्वकपको फाइनल यात्रा गरिसकेको न्युजिल्यान्डविरुद्धको सामना जितपछि नेपाली टिम अर्को चरण पुग्नेमा विश्वस्त प्राप्ति छ । न्युजिल्यान्ड सन् १९९८ मा भएको विश्वकप फाइनल खेलमा इंग्ल्यान्डसँग ७ विकेटले पराजित हुँदै उपविजेता बनेको थियो । यद्यपि, त्यसपछि भने न्युजिल्यान्डले त्यसो गतिमा प्रदर्शन गर्न सकेको छैन ।

विश्वकप छनोटका बेला आफ्नो अन्तिम तथा निर्णायक खेलमा आयरल्यान्डलाई नै हराएर विश्वकपमा छनोट भएको नेपाल पुनः उही प्रतिद्वन्द्वीविरुद्धको

खेलमा उर्विदा स्वाभाविक रूपमा आत्मविश्वासी हुनेछ । यसर्थ, शीर्ष दुईमा रहँदै अघिल्लो चरण प्रवेशका लागि आयरल्यान्डविरुद्धको खेल टर्निङ प्वाइन्टका रूपमा रहनेछ । ट्रेट बर्गलायान अस्ट्रेलियाले सुरक्षाको कारण देखाउँदै विश्वकप नखेले बताएपछि, नेपालसँग छनोटमा पराजित भएको आयरल्यान्डले मौका प्राप्त गरेको थियो । जसलाई प्रमाणित गर्ने पनि आयरल्यान्ड नेपालविरुद्ध निर्दिष्ट जितका लागि मैदान उत्रिनेछ ।

प्रतियोगितामा समूह 'डी' मा रहेको नेपाल तालिकाको दोस्रो नम्बरमा छ । भारत आयरल्यान्डविरुद्ध कराकिली जित निकालेकाले शीर्ष स्थानमा रहेको छ । भारतले पनि शनिवार नै न्युजिल्यान्डविरुद्ध प्रतियोगिताको दोस्रो खेल खेल्नेछ ।

१६ डिमको सहभागिता रहेको प्रतियोगितालाई ४ समूहमा विभाजन गरि प्रतिस्पर्धा गरख्दै छ । हरेक समूहका विजेता र उपविजेता क्वाटरफाइनलमा प्रवेश गर्नेछन् ।

नेपाल भ्रमणको निम्तो

काठमाडौं रास- राईपु खेल्कट पर्वतपुका (राखे) का उपाध्यक्ष एवं नेपाल ओलम्पिक

कमिटी (एनओसी) का महासचिव लामा टेडी रोपाले थाइल्यान्डक

अध्यक्षलाई नेपाल भ्रमणको निम्तो दिएका छन् । थाइल्यान्ड ओलम्पिक कमिटी, टेबलटनिस, सन्टनिस र वास्केटबल संघका अध्यक्षलाई बुद्धजयन्तीका अवसरमा उनीहरूलाई नेपाल भ्रमण गर्ने एनओसीका तर्फबाट निमन्त्रणा दिएका थाइल्यान्डबाट उपाध्यक्ष शेर्पाले जानकारी गराएका छन् ।

भारतमा हुने १२औं दक्षिण एसियाली खेलकुद (साग) को तयारीका लागि प्रशिक्षणमा रहेका विभिन्न खेलको नेपाली टोलीको अवलोकन गर्न उपाध्यक्ष शेर्पा हावा थाइल्यान्डमा रहेका छन् । उनले त्यस अवसरमा नेपाली खेलाडीलाई प्रशिक्षणको व्यवस्था मिलाइदिएकामा सम्बन्धित निकायलाई धन्यवाद दिँदै आगामी दिवामा पनि यस्तै सहयोगको अपेक्षा गरिएको बताए ।

विकास अगाडि

काठमाडौं रास-

पुर्वनेपाल च्याम्पियन विकासमान लामा 'नेपाल टेलिकम कप' नवौं साबर्जनिक संस्थान खेलकुद प्रतियोगिताअन्तर्गत बुद्धिचालतर्फ दोस्रो चरणको खेल साँकेडा शुक्रवार शीर्ष स्थानमा छन् ।

नेपाल विद्युत् प्राधिकरणका विकासको २ अंक छ । साबर्जनिक संस्थान खेलकुद संघ नेपालद्वारा आयोजित प्रतियोगितामा समान २ अंकमाथ नागरिक उड्डयन प्राधिकरणका गोपालबहादुर ङ्गोल विकाससँग शीर्ष स्थानमा छन् ।

प्रतियोगिताको आयोजक

संघका अध्यक्ष कुलबहादुर आचार्यले एक कार्यक्रमविच उद्घाटन गरे । बुद्धिचालमा १२ प्रतिस्पर्धी सहभागी छन् । पहिलो हुनेले १५ हजार, दोस्रोले १० हजार र तेस्रोले ५ हजार नागद पुरस्कार जित्नेछन् ।

प्रतियोगिताको दोस्रो तथा अन्तिम दिन पुरुष/महिलाको खुला र कर्मचारीको क्रमशः १० किलोमिटर र ५ किलोमिटर दूरीमा दौड हुनेछ । दौडको कुल पुरस्कार राशि १ लाख ६० हजार रुपैयाँ रहेको छ ।

साइक्लिङ टोलीको बिदाइ

काठमाडौं रास- भारतमा हुने १२औं दक्षिण एसियाली खेलकुद (साग) मा सहभागी हुने नेपाली साइक्लिङ टोलीलाई शुक्रवार राईपु खेल्कट पर्वतपुका प्रशिक्षणमा इन्टरवहादुर महर्जन र व्यवस्थापकमा शैलेन्द्र ङ्गोल छन् । टोली शनिवार प्रस्थान गर्दै छ ।

राईपु । पुरमा आयमान तामाङ, अरब पण्डित क्षत्री, नारायणगोपाल महर्जन र बुद्धिबहादुर तामाङ रहेका छन् । महिलामा लक्ष्मी भार र पुष्पाकुमारी भण्डारी छन् । टिम सदस्यसचिव केशवकावर बिष्टले शुक्रवार बिदाइ गरे । ६ खेलाडीसहित ६ सदस्यीय टोलीलाई बिदाइ

पौडी उपाध्यक्ष हंगेरीतर्फ

काठमाडौं रास- नेपाल वौडी संघका उपाध्यक्ष गजेन्द्र केडु (राज) र महेश महर्जन हिना विश्व वौडी पुरस्कार विवरण कार्यक्रममा सहभागी हुन शुक्रवार हंगेरीको बुदपेस्ट प्रस्थान गरेका छन् । अन्तर्राष्ट्रिय वौडी महासंघ (फिना) को आयोजनामा सो कार्यक्रम जनवरी ३१ तारिखमा हुँदै छ । सो कार्यक्रममा विश्वका उत्कृष्ट विभिन्न विधाका खेलाडीलाई पुस्कृत गरिने नेपाल वौडी सघले जनाएको छ । उनीहरूलाई पौडी संघका अध्यक्ष अशोक बस्नायले बिदाइ गरे ।

भारतलाई सिरिज

मेसल्ल/जेसरी- भारत र अस्ट्रेलिया विच जारी ३ खेलको ट्वेन्टी-२० सिरीजमा भारतले बाजी मारेको छ । शुक्रवार भएको दोस्रो खेलमा पनि भारतले अस्ट्रेलियालाई २३ रनले पराजित गरेपछि सिरीजको अन्तिम खेलअघि नै भारत उपाधि आफ्नो पोटोमा पार्न सफल भएको हो । टम होर्नर पहिले स्पाइड गरीको भारतले निर्धारित २० ओभरमा १ सय ८४ रन बनायो । रोहित शर्माको ६० रनको योगदान दिएका खेलमा अस्ट्रेलियाले ३३ बलमा ५९ रनको अविजित पाँच खेडै टिमलाई सम्मानयक अवस्थामा पुर्याए । त्यस्तै, शिखर धवनले २२ रन बनाए ।

ओडीसीको विजयी सुरुआत

काठमाडौं रास- आयोजक ओडीसी इन्टरनेसनल एकेडेमी र फिनल्यान्डले एकजोडमा प्रतियोगिताको जुनियर ब्याडजमा शुक्रवार विजयी सुरुआत गरेका छन् । थायसीसिभल परेलु गोर्टमा ओडीसीले न्युजिल्यान्डलाई २१-१५ ले पराजित गर्यो । ओडीसीका विशाल राईले ६ अंक जोडे । रोसन आले मारको ६ अंक सहयोगमा फिनल्यान्डले मजरीलाई १३-४ ले

सृजना ज्ञानसागर र मनास्लु बराबरीमा

काठमाडौं रास- अर्गनाइजेशन अफ फ्राइडे स्कूल (ओना) को आयोजना र सृजना ज्ञानसागर स्कूलको संयोजनमा भएको प्रथम ओषा अन्तरविद्यालय फुटबल प्रतियोगिता शुक्रवारदेखि सुरु भएको छ । प्रतियोगिताको उद्घाटन खेलमा चिन्डेनु एटनल स्कुल, प्रगति माबि र ज्ञान मन्दिर माबिले विजयी सुरुआत गरेका हुन् । नेपालटारिस्टिक लारकेस्को खेल मैदानमा भएको खेलमा चिन्डेनुले दोस्रो इन्सस स्कूल २-१, प्रगति हिमरसलाई १-० र ज्ञान मन्दिरले न्युटन स्कूललाई १-० गोलअन्तरले पराजित गर्‍यो । प्रतियोगिता संयोजक स्कूल सृजना ज्ञान सागर माबिले मनास्लु कुलसँग २-२ गोलको बराबरीमा खेल्थे । शुक्रवारको खेलमा फेरिल्यान्ड स्कूल र गिनिज पब्लिक माबिले पनि गोलरहित बराबरीमा खेलेको सृजना ज्ञान सागर माबिका प्रिन्सिपल राजेन्द्रप्रसाद कु्यालले बताए ।

मनाङ र आर्मीको फाइनल भिडन्त

राजधानी समाचारदाता/पोखरा

लक्ष्मीहन्वाइ मनाङ मर्यादी स्तर र किम्वाना आर्मी खेल शनिवार १४औं आहारा गोल्डकपको उपाधि भिडन्तमा उत्रिदै छन् । पोखरा रंगशालामा दिउँसो सुरु हुने फाइनल दुवै टिमले आफूले जित्ने दावी गरेको छ ।

त्यसो त सहारा क्लबको फुटबल इतिहास केलाउने हो भने अघिल्लो १३औं र नवौं संस्करणमा मनाङले क्वाटरफाइनलमा आर्मीलाई पराजित गरेको थियो । फाइनलमा भने यी दुवै टिमको पहिलो भिडन्त शनिवार हुनेछ ।

आयोजक सहारा क्लब पोखराले शुक्रवार आयोजना गरेको प्रकरा सम्मेलनमा मनाङका प्रशिक्षक छिदिङ लोप्छाङ गुरुङले आफूहरू दोस्रो रोजाइका खेलाडीसहित मैदानमा उत्रिए पनि उपाधि आफूले पक्षमा पार्ने दावी गरे । उनले आर्मीलाई पराजित गर्ने आफू आतुर रहेको बताए । कप्तान अर्जुन गुरुङले आफूहरूको अग्रिम तयारी राम्रो रहेको बताउँदै विपक्षी शारिफिक रूपमा सफल रहेकाले जित्नेका लागि भने छैटै महत्त तयारिका रहेको बताए ।

उता, आर्मीका प्रशिक्षक मेघराज केसीले फाइनल खेलमा नतिजा आफ्नो पक्षमा पार्ने दावी गरे । यो प्रतियोगिता सिमानको पहिलो रहेकाले पनि आफूहरूले उपाधि उचाली सुखद सुरुआत गर्ने दावीको कुरो भनाइ थियो । आर्मीको प्रशिक्षक समलेखिता मनाङसँग सातौं भेट भएकामा ५ खेलमा आफूहरूको जित पराजित जित दोहोर्‍याउने दावी गरे । आर्मी क्वाटरन भरत

सबासले जितका लागि आफूहरू उच्च मनोबलका साथ शारिफिक र मार्मालिक रूपमा तयार रहेको बताउँदै फाइनल ४०/४० को हुने र जसले बढी महत्तन गछ् उसैले सफलता प्राप्त गर्ने बताए । मनाङले दोस्रो, तेस्रो र दसौं आहारा गोल्डकपको उपाधि चुम्नेको छ । ऊ क्याराभान गोल्डकपसहित पाँचौं नवौं, बाह्रौं र तेस्रो संस्करणको उपविजेता हो । आर्मी यसअघि दुई पटक फाइनलमा पुगेर उपाधिविह्व बञ्चित बनेको थियो । उसका लागि यो तेस्रो फाइनल यात्रा हो । ऊ सातौं र आठौं संस्करणमा नेपाल पुलिससँग बञ्चित बनेको आर्मी बदला लिने दावामा

गोर्खा विद्रोह टिमलाई पराजित हुँदै अन्तिम चारमा पुगेकामा दोस्रो सेमिफाइनलमा रमपम भकपा-११ लाई ४-० ले पराजित गर्दै फाइनलमा पुगेको हो । जसलाई यस फाइनलले पहिलो चरणमा पराजित गरेको आर्मी क्वाटरफाइनलमा श्री-स्टार र पल्लो सेमिफाइनलमा आयोजक सहारा क्लबको चुनौती २-० ले पराजित गर्दै उपाधि नजिक पुगेको हो ।

मनाङसँग चौ विगतका २ क्वाटरफाइनलमा बेरोहोको हारा र फाइनल यात्रा तय गरे पनि दुई पटक नै उपाधिविह्व बञ्चित बनेको आर्मी बदला लिने दावामा

छ । ऊ पटक फाइनल यात्रा तय गरेको मनाङ ३ पटकको जितमा यत्र अंक जोड्ने सुरुमा हुनेछ । विजेताले ५ लाख १ हजार रुपैयाँ नगदसहित सिस्ड, मेडल र प्रमाणपत्र पुरस्कार प्राप्त गर्नेछ भने उपविजेताले २ लाख ५१ हजार पुरस्कार पाउने आयोजकले जनाएको छ । सबैकुट्ट गोलकटलाई हिरि स्क्वटर र सबैकुट्ट गोलकटलाई २५ हजार पुरस्कार दिनेछ । उत्कृष्ट पाँच विधामा उत्कृष्ट गोलकिपर, डिफेन्डर, मिडफेल्डर, स्ट्राइकर र प्रशिक्षकलाई जनाई १५ हजार रुपैयाँ पुरस्कार दिइने कस अर्थव बौरभड आचार्यले वक्क ।